

Clam per la línia R3 a les Franqueses

Emotiu acte en record de l'accident ferroviari de fa 40 anys a la població vallesana

Es van deixar flors d'homenatge ■ J. RAMOS

Lluís Cabrera.
President i fundador del Taller de Músics

“Rosalía feia posar les piles als professors”

Ramoncita JOIERS
des de 1894
TARRAGONA · Sant Agustí, 21 · Tel. 977 249 743
TORTOSA · D'en Carbó, 14 · Tel. 977 44 16 62 · Cervantes, 10 · Tel. 977 44 44 90

EL PUNT AVUI +

1,50€

DISSABTE • 7 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15203 - AVUI / Any XLI. Núm. 14073 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P8-11

Constitució en funcions

41 ANYS • La negociació per la investidura i l'absència de partits catalans, bascos i gallecs marca l'acte de l'aniversari constitucional

El PSOE i ERC faran a Barcelona la tercera trobada negociadora

TOCA FONTS • La celebració de la degradada llei marc espanyola és ínfima a Barcelona i provoca protestes, i a Girona, incidents

EUROPA-MÓN

P18

Centenars de milers de persones van participar ahir en la Marxa pel Clima a Madrid ■ EFE

Clam eixordador pel clima

Milers de persones exigeixen mesures contra el canvi climàtic en la marxa del COP25 a Madrid, amb Greta Thunberg al capdavant

Nacional

P6,7

Partits polítics: comptador a zero

Els processos interns s'acceleren per renovar els càrrecs i/o l'ideari

Europa-Món

P20

Merkel fa una visita històrica a Auschwitz

La cancellera alemanya rebutja al camp d'extermini l'antisemitisme

Aquestes festes, regala una subscripció a **Cavall Fort**
9-13 ANYS
Entra a www.cavallfort.cat o truca al 932 186 220

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

La vinyeta

Fer

Rica i plena o pobra i buida?

“**T**esla, l'últim fracàs de la indústria catalana” és el darrer titular triomfal de la premsa espanyola. *El País* explica-

va, aquest divendres, que hi ha hagut quatre empreses automobilístiques internacionals que s'han interessat per instal·lar-se a Catalunya al llarg dels darrers deu anys i que cap de les iniciatives no s'ha concretat. Naturalment, el diari ho atribueix a causes polítiques que, suposadament, no s'haurien produït si els catalans es conformessin a ser una dòcil comunitat autònoma de règim comú. El missatge central és que, desobeint, els catalans no aconseguiran la independència, sinó destruir la pròpia economia.

Si hi ha un projecte seriós i permanent d'Espanya, aquest és la ciutat de Madrid. L'expansió il·limitada de la capital espanyola és vista com la millor eina de supervivència de les elits madrilenyes. A més Madrid, menys Barcelona i, per tant, més poder i menys contestació. Aquesta política d'estat

L'expansió il·limitada de la capital espanyola és la millor eina de supervivència de les elits madrilenyes. A més Madrid, menys Barcelona i, per tant, més poder

és la causa essencial del buidatge de l'Espanya interior, succionada i desertitzada pel gegantisme madrileny. Tant és així que a Terol ho han entès perfectament i han ignorat el govern aragonès –el seu– per enviar un diputat a Madrid, aviam si sona la flauta i el necessiten per repartir els diners dels pressupostos de l'Estat. L'Espanya de les autonomies ja no se la creu ningú.

Davant d'això, dues excepcions. Una, el País Basc, una zona econòmica protegida per un sistema fiscal difícilment franquejable des de Madrid. La segona, Catalunya (i els Països Catalans, en general), un territori amb una economia d'estructura moderna i exportadora, força resistent a la pressió política de l'Estat. És per això, en gran part, que les classes mitjanes catalanes i la seva representació política han entès que Madrid vol convertir Catalunya en un territori més de l'Espanya buida. I no serà Tesla, qui ho intentarà. Serà –és– *El País* i tot el que aquest diari simbolitza.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Campaners i artillers

El dia 4 de desembre, ja ha passat, és Santa Bàrbara, patrona dels campaners. Els que a la ciutat toquen les campanes durant l'any amb motiu de la festa major o perquè és dissabte o perquè és diumenge, a les vuit en punt del vespre d'aquell dia puguen al campanar més alt, el de Santa Maria, i inicien un toc solemne que dura un quart. Engegen també uns focs artificials. Santa Bàrbara és sorollosa. No són campaners professionals, com n'hi havia hagut, sinó voluntaris i per afició. No interpreten un toc qualsevol sinó un de recuperat en vells arxius. Els conec. Me'ls miro. Entenc que fa trenta o quaranta anys, quan es van recuperar tantes coses dels arxius per formar l'actual calendari festiu, pugessin els graons del campanar de Santa Maria de dos en dos. L'escala inacabable se'ls deu haver tornat amb els anys feixuga, deuen arribar a dalt sense poder dir fava. Però puguen. Per la festa major, per Santa Bàrbara, els dissabtes, els diumenges. Després s'ha de baixar...

Aquest any per Santa Bàrbara va ploure tot el dia, amb més intensitat a

“**S**anta Bàrbara, 4 de desembre, protegeix els uns i els altres

partir de les vuit del vespre. Algun any m'havia acostat a Santa Maria per sentir el campaneig de prop. L'altre dia em vaig quedar a casa. No vaig sentir campanes. ¿S'havia suspès l'acte o la pluja i el vent m'impediè l'audició? Cap a les onze de la nit, la pluja va remetre. Vaig sentir uns petards. ¿Havien esperat un temps més propici per engegar-los? Em vaig mig emocionar. Mentre ho critico tot i només rondino, hi ha gent de molt bona fe que fa que les coses funcionin i la roda del temps no s'aturi, plouguí o neví.

Santa Bàrbara és també la patrona de l'artilleria. Jo vaig ser artiller a la

caserna de Calacor del poble des Castell, a Menorca. La vigília de Santa Bàrbara el capità em va indicar que anés a Maó a proveir-me d'una olla de fang, uns caramels per omplir-la i una corda per subjectar-la. Volia celebrar la patrona de l'arma amb el joc de trencar l'olla. Si la disciplina no m'hagués imposat silenci, hauria dit al capità si havia vist bé la tropa que comandava. ¿De debò creia que aquella colla de desmanegats, alguns amb antecedents penals –a Menorca hi enviaven el millor de cada casa– serien sensibles al joc infantil? L'olla plena de caramels va ser penjada al pati. Els primers soldats, amb els ulls embenats i un bastó a la mà, van fallar. Va encertar el cop el més animal de tots, com ja es veia venir. Es va posar a plorar com una criatura. Els companys el van victorejar com un heroi. Asseguts tots a terra, vam consumir els caramels que havien quedat escampats.

Potser Santa Bàrbara estava els cors. Potser el neorealisme sentimental de Cesare Zavattini no anava tan errat... Potser és que no s'arriba a capità sense conèixer molt bé la tropa.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/qtldv7>

A la tres

Ferran Espada / fespada@elpuntavui.cat

I Fidel va (de)manar parar

La Cimera del Clima de l'ONU (COP25) s'està celebrant a Madrid. Xile no l'ha pogut organitzar per les protestes socials en un país laboratori del capitalisme salvatge implantat per la dictadura pinochetista. Una col·lisió, la de la lluita pel medi ambient i la justícia social, augurada ja en una cimera mediambiental de l'ONU. La que es va fer a Rio el 1992 en un Brasil que ha acabat tenint un president negacionista climàtic com Bolsonaro. "Una important espècie biològica està en risc de desaparèixer per la ràpida i progressiva liquidació de les seves condicions naturals de vida: la humanitat", va començar dient el president d'un petit país anomenat Cuba. I Fidel Castro va continuar: "És necessari assenyalar que les societats de consum són les responsables fonamentals de l'atroc destrucció del medi ambient. La solució no pot ser impedir el desenvolupament als qui més ho necessiten. La realitat és que tot el que contri-

buexi avui al subdesenvolupament i a la pobresa constitueix una violació flagrant de l'ecologia. Si es vol salvar la humanitat de l'autodestrucció, cal distribuir millor la riquesa i la tecnologia disponibles al planeta. Menys luxe i menys malbaratament en uns pocs països perquè hi hagi menys pobresa i menys fam a gran part de la Terra. No més transferències al Tercer Món d'estils de vida i d'hàbits de consum que arruïnen el me-

di ambient. Faci's més racional la vida humana. Apliqui's un ordre econòmic internacional just. Utilitzi's tota la ciència necessària per a un desenvolupament sostenible sense contaminació. Que es pagui el deute ecològic i no el deute extern. Desaparegui la fam i no la humanitat –*el hambre y no el hombre*, en l'original en espanyol–. Demà serà massa tard per fer allò que hauriem d'haver fet fa molt de temps." Fa 27 anys d'això! El comandant va arribar a la cimera de l'ONU i va (de)manar parar. Però ningú va fer cas a un barbut comunista. Malgrat que el comunisme havia deixat de ser una amenaça –tres anys abans havia caigut el mur– i suposadament havia arribat la fi de la història (Fukuyama *di-xit*). Ara sabem que el capitalisme es va erigir en l'única gran amenaça i ens enfrontem, més que a la fi de la història, a la fi de la humanitat. Ves que la recepta bona per evitar-ho no estigui en la cimera de Madrid sinó en la de Rio.

De reüll

Maria Palau

El museu maleït

El 1917 es va inaugurar el Museu d'Art Jaume Morera de Lleida. És un dels més antics del país –oh, sorpresa, no està situat a Barcelona–. També és un dels més desgraciats –ah, és clar, no està situat a Barcelona–. La seva primera seu va ser el mercat de Sant Lluís. La primera de moltes més que el convertirien en un museu errant, sense dret a una casa pròpia. El 1934 es va traslladar a l'hospital de Santa Maria, d'on seria desnonat aviat amb l'esclat de la Guerra Civil espanyola. Durant la dictadura va sobreviure amb una

L'avarícia i la desídia han paralytitzat les obres del nou Morera de Lleida

soga al coll. Va estar obert poquíssims anys fins que el 1975 li van adjudicar un nou habitatge, el convent del Roser, que també seria provisional. El 2007, i fins a l'actualitat, el Casino Principal l'ha allotjat amb una precarietat esfereïdora. Quan l'he visitat he sentit tristesa i ràbia, però també

m'he emocionat en veure l'entusiasme i la dignitat dels seus treballadors, encapçalats per Jesús Navarro, el seu director, per treure'n tot el rendiment possible. Fa dos anys van rebre la promesa d'una seu definitiva, a l'antiga Audiència, que canviava, per fi, aquest signe maleït. Però perviu: les obres s'han paralytitzat per l'avarícia de les empreses constructores i per la desídia dels governants. El museu ha rebut moltíssimes mostres de suport, però n'he trobat a faltar de procedents de la ciutat que és capital però no país, ni n'ajuda a fer. Ai, Barcelona, quanta insolidaritat.

Les cares de la notícia

IMPULSORA DEL MOVIMENT FRIDAYS FOR FUTURE

Greta Thunberg

En marxa pel futur

La popular nena activista és la cara visible d'un moviment internacional cada cop més ampli que lluita pel futur de la humanitat exigint mesures urgents als governs per combatre el desastre climàtic. La demostració de força ahir amb la Marxa pel Clima de Madrid va ser de gran impacte.

CANCELLERA ALEMANYA

Angela Merkel

Històrica visita a Auschwitz

Merkel va fer ahir un pas històric amb la visita d'un màxim mandatari alemany a un dels principals i més icònics camps de concentració on es van cometre les atrocitats nazis. Merkel referma la seva voluntat de reconeixement de la responsabilitat d'Alemanya i de dignificació de les víctimes.

FUNDADOR I PRESIDENT DEL TALLER DE MÚSICS

Lluís Cabrera

40 anys formant músics

L'actual president del Taller de Músics forma part del grup fundador d'una iniciativa puntal en la creació artística del país. Va donar una resposta d'èxit a la necessitat de crear una opció formadora de músics sense les cotilles academicistes convencionals però amb tot el rigor professional.

EDITORIAL

Cimera social del clima, la gent empeny

La multitudinària Marxa pel Clima que va transcórrer ahir pels carrers de Madrid paral·lelament a la Cimera sobre el Canvi Climàtic de l'ONU (COP25) posa en marxa tot un seguit d'activitats i debats organitzats per les entitats mediambientals de la societat civil en una veritable contracimera. La ciutadania organitzada s'erigeix d'aquesta manera en motor de la lluita contra la catàstrofe climàtica. Entre els organitzadors hi ha plataformes importants, com l'Aliança pel Clima, entre altres, i també el moviment Fridays for Future impulsat per la popular nena activista Greta Thunberg, que va encapçalat ahir la marxa. Més enllà del debat sobre el paper que ha de jugar una nena menor d'edat en qualsevol activisme cal evidenciar la força del lideratge que ha exercit Thunberg entre les generacions més joves, principals víctimes del desastre climàtic si els actuals dirigents polítics no prenen les decisions adequades. I és indiscutible la seva capacitat per posar en la diana mediàtica la problemàtica a escala global.

El moviment social contra el canvi climàtic no és, però, simple activisme mediàtic. Està format també per nombrosos investigadors que donen base científica a les demandes plantejades. Les principals són aconseguir una reducció del 80% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle d'aquí a l'any 2030, ajustar les emissions de carboni i limitar l'escalfament del planeta a 1,5 graus tal com de fet ja s'ha fixat la UE. És cert que aquestes fites depenen de les decisions que prenguin els governants dels principals països del planeta. Però també ho és que sense la pressió de la ciutadania a escala global no les prendran i, per tant, hi ha també una responsabilitat de la població que s'ha d'expressar.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Deslluïda
El rei Felip VI parla en la celebració dels 40 anys de la Constitució espanyola de problemes "molt rellevants", sense detallar-los.

10 anys La primera
El jugador del Futbol Club Barcelona Leo Messi rep en un acte solemne la Pilota d'Or que atorga la revista *France Football*.

20 anys Paraula d'Aznar
El president del govern espanyol, José María Aznar, veu el PNB "molt més a prop de l'Europa de Kosovo que de la de l'euro".

Full de ruta

Germà Capdevila

Judes i les granades

La degradació democràtica de l'Estat espanyol ja és irreversible. Els exemples són tants i tan evidents que ara per ara el perill més important rau en el fet d'acostumar-s'hi i normalitzar segons quins fets i vulneracions de drets.

El contrast és feridor. L'operació Judes impulsada per l'Audiència Nacional i la Guàrdia Civil va acabar fa poques setmanes amb set joves acusats de terrorisme i empresonats sense fiança ben lluny de les famílies. El desplegament policial i mediàtic va ser enorme, però les proves, inexistentes. Només conjectures i elements dispersos –que hom trobaria en qualsevol casa– que s'especula que podrien ser utilitzats per fabricar explosius. Una operació Dixan *reloaded*. Per contra, ens trobem amb un artefacte explosiu –real, de veritat, amb TNT dins– col·locat en un centre de menors de Madrid, amb una bossa plena de claus i cargols. No espereu en aquest cas una operació policial i mediàtica, no espe-

és esfereïdor el contrast de la contundència judicial, policial i mediàtica contra independentistes i la inacció amb la violència d'ultradreta

reu detinguts acusats de terrorisme. M'hi jugo un pèsol que tot plegat s'oblidarà ràpidament i les investigacions policials no arribaran a cap resultat.

Més contrast. Un partit d'ultradreta feixista és acceptat com a acusació particular en el judici del procés, en el judici contra els membres de la mesa del Parlament, i en totes les causes judicials que s'obrin contra Catalunya o els catalans. Per contra, l'Ajuntament de Barcelona és expulsat com a acusació particular en les causes contra els policies que van reprimir violentament els ciutadans pacífics i indefensos que intentaven dipositar una papereta en una urna l'1 d'octubre de 2017. Tenint en compte que l'advocacia de l'Estat defensarà els uniformats –i que la fiscalia *te lo afina*–, el resultat és que hi haurà causes en les quals ningú no defensarà els votants agredits. Un altre exemple el veiem en l'aprovació per part del PSOE, el PP i Ciudadans –amb l'abstenció vergonyosa de Podem– de la repressió de la llei mordassa digital. L'aluminosi dels fonaments de la democràcia espanyola ja no té remei.

Tribuna

Jordi Solà. Escriptor

Julian Assange

La tràgica situació de Julian Assange és la metàfora –i expressió real– de la crisi de valors polítics que en l'actualitat està degradant l'esfera pública europea. Metafòrica, perquè la realitat extrema d'Assange representa en l'imaginari simbòlic els límits feaents d'aquella noció fonamental en una democràcia liberal. El seu empresonament dibuixa –intangible– una frontera infranquejable i un avís per a navegants: la llibertat d'expressió té un elevat cost si considerem el periodisme en la seva faceta original, aquesta és, com a contrapoder que fiscalitzi mitjançant la crítica, l'anàlisi i la investigació –una triada que cap mitjà no hauria d'oblidar mai– polítics i governs amb temptacions autoritàries. No hi ha estat de dret –ni possibilitat de llibertat– sense una premsa lliure, és a dir, lliure de les tuteles que el poder imposa.

PER AIXÒ MATEIX resulta encara més degradant l'oblit al qual s'ha sotmès la persona física –és a dir, l'ésser humà amb la seva entitat moral– per part

d'aquests mitjans –força més a prop de les grans corporacions que no pas genuïnament independents–. Al capdavant, en un sentit merament formal, Assange ha estat un proveïdor de continguts i les capçaleres s'han nodrit sense rubor d'aital capital informatiu. Lluny roman l'esperit que va permetre la difusió de documents filtrats per part de diaris influents com *The Guardian*, *Le Monde*, *New York Times* o *Der Spiegel*. Un abandó que per mor de la pressió judicial continuada, forçà Assange a demanar asil a l'Equador. Un silenci eixordador que situa l'activista en un context de desempara absoluta, molt en particular després de la seva irregular detenció a l'ambaixada equatoriana.

MATAR EL MISSATGER, aquesta és la consigna que genera més consens. La ironia –el *pathos* tràgic– és que els periodistes no veuen o no els importa la gravetat de la situació. Potser perquè mai l'han considerat com un dels seus. I tanmateix, fa feredat pensar en l'escàs suport que Assange està rebent dels

seus teòrics companys de professió. Perquè la realitat –i no la metàfora d'aquesta– podria ser una altra si el periodisme més de base es rebel·lés contra la por i executés mesures decisives contra una extradició que en aquests moments sembla inevitable.

I ÉS QUE EL CAS D'ASSANGE és clarament una forma de *lawfare*; és a dir, de continuació de la guerra per mitjans jurídics. Nosaltres no som pas Rússia, i per tant no utilitzem poloni. Nosaltres tenim l'estat de dret i una arma encara més letal: les lleis sota un aparent règim de llibertats polítiques. "Un sol home, tota la humanitat", parafrasejo de memòria Kant. La perversió del dret és que sota l'imperi de la llei no hi ha pas violació de drets polítics. És la mateixa història sempre. I, honestament, a hores d'ara cal començar a fer una crítica en profunditat sobre aquest afer tan sensible i delicat. Julian Assange no hauria d'estar a la presó. I és per això mateix que demano la seva llibertat, incondicional i immediata.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La immersió lingüística

Com ens poden acusar de marginar el castellà? El que s'està fent és defensar una llengua en perill d'extinció, sobretot a Barcelona i el seu entorn. Posaré un exemple real: soc fill d'immigrants del sud d'Espanya, nascut a l'Hospitalet, anys quaranta. En aquesta època, a casa parlàvem castellà, però quan sortíem al carrer tothom ho feia en català, era la *lingua franca*. A l'escola passava el mateix, les classes es feien en castellà, però al pati es parlava català. Avui la situació és totalment a l'inrevés, de manera que quan vaig a l'Hospitalet, i passejo pels carrers, la parla és bàsicament castellana. Em sento estrany recordant la meua infància i adolescència. La pressió és del castellà que domina per tot arreu: televisió, diaris, noves tecnologies, cinema, llibres, etc. En un país normal, els governs de l'estat hau-

rien de protegir una llengua en decadència, i no obstant, en molts casos, gràcies als seus esforços, desgraciadament estan aconseguint aquest deteriorament d'una llengua mil·lenària.

ANGEL MARCO
Barcelona

Directors escolars corruptes

El Departament d'Educació fa pocs anys, i amb el decret de plantilles, va prometre que el cos de directors dels nostres centres públics seria professional, expert i líder entre els seus docents. Així molts equips directius s'hi deixen la pell, no obstant això hi ha qui s'hi repenja molt més que abans. Primer, tenim equips directius que assoleixen càrrecs en el departament fugint de l'aula si el seu centre aplica amb escreix les ideologies i les modes pedagògiques en què creu Educació. Segon, veiem direccions que

desaconsellen als seus docents denunciar els alumnes que els han agredit físicament i amb violència. Tot per tal que el centre sembli una bassa d'oli i no perdre la puntuació que els dona el departament. És a dir, docents muts i a la gàbia mentre equips directius guanyen mèrits per tal d'ascendir pel departament. Tercer, els equips directius que justifiquen pares i alumnes desautoritzant els professors en les seves obligacions d'educar i ensenyar, fet que fa que molts acadèmics canviïn de centre el curs proper, o simplement se'ls fa fora si s'han oposat a direcció. I quart, i el més flagrant, directors que han assetjat reiteradament docents, que s'ha demostrat la seva falta greu, i que se'ls ha obert expedient però que finalment el departament ho ha enterrat sota una falta lleu. Tots aquests casos no tenen res a veure amb el cos professional promès pel departament, més aviat esdevenen

una colla de còmplices a les seves ordres i sota la seva protecció. Això no és ensenyament de qualitat sinó adoctrinament descarat.

DAVID RABADÀ I VIVES
Barcelona

Cap a unes terceres eleccions?

Sembla que els nostres polítics segueixen sense posar-se d'acord, anteposant els seus interessos als dels ciutadans i ciutadanes. Si no són capaços de pactar per formar govern, com arribaran després a un acord davant la presa de decisions importants per al nostre país? Aquesta situació em genera grans dubtes... És que la política no consistia justament en el contrari, a buscar el bé comú? Potser ens estem equivocant i no hem de votar per escollir un partit polític, sinó per canviar la política.

SARA PARRON JIMÉNEZ
Barcelona

La frase del dia

“La trobada, el diàleg, l’acord, el pacte entre diferents, és una cosa que hem de reivindicar més que mai”

Pedro Sánchez, PRESIDENT EN FUNCIONS DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Pau Miserachs. President del Grup d’Estudis Polítics

Corrents alternatius

Ésser inflexible en qüestió de principis polítics dona mal resultat als republicans que ambicionen els ideals de les llibertats i la justícia, i treballen pel projecte republicà i independentista. Però aquesta realitat no ens ha de dur a renunciar a res.

LES COALICIONS DEL PASSAT entre partits catalanistes i les forces polítiques no catalanes, com també crear a Catalunya partits sucursal dels espanyols, han estat sempre un greu error. Lerroux ja en fou una demostració palpable. Ara ho és el PSC vinculat federalment al PSOE.

UN MADUR ROVIRA I VIRGILI, amb la seva *Història dels moviments nacionalistes*, publicada el 1912, ens trasllada al compromís nacional i a les idees de progrés social.

AQUEST COMPROMÍS va esdevenir el camí per establir l’equilibri intel·lectual entre la cultura elitista de l’estructura social i els nous corrents polítics.

FOREN TEMPS DEL REGNAT DE L’ÈTICA en la política, malgrat les dictadures i la necessitat d’alliberar-se, com ara, de l’aristocràcia política, dels lligams institucionals i dels silencis imposats.

LA POLÍTICA CATALANA exigeix una modernització democràtica, oberta a les classes treballadores i les classes mitjanes allunyades del debat polític per la força del seu ritme de vida, influenciables per la manipulació de l’opinió pública dels mitjans espanyols.

LA FIDELITAT ALS PRINCIPIS ha d’estar per damunt de l’interès del vot que significa poder. Convergir cap a posicions estratègiques coincidents per l’accés a l’exercici de l’autodeterminació catalana és el gran corrent alternatiu als enfrontaments i les divisions dels partits

catalans.

CATALUNYA DISPOSA D’UNA CULTURA que podem dir és antiga i que es defensa per no ser destruïda per gent que la menysprea perquè consideren que no fa nació. Les temptatives d’implantar una cultura diferent i absorbent no han aconseguit rebaixar la dignitat del poble català.

PART D’ESPANYA ES MOU ENCARA en l’antihistòria posant dificultats a la presència internacional de Catalunya. Aquesta Espanya no vol posar-se a debatre com reformar una Constitució que ha quedat petita i obsoleta en molts aspectes, a més de representar ideologies nascudes en el centralisme que no entén, per tant, dels drets dels pobles a la seva identitat.

CONTRA LA CRISPACIÓ CATALANOFÒBICA de personatges socialistes com Felipe González, Alfonso Guerra, José Borrell, Lambán, Susana Díaz, García Page, Bono i Ibarra, els fundadors de Cs,

els de UPyD, i les ministres en funcions que tampoc volen sentir parlar d’autodeterminació, cal recordar-los que la solidaritat també està en el respecte a les conviccions honestes i el fet nacional català, que és indiscutible, excepte per a qui interessadament no el vol reconèixer.

PARLEN ARA A MADRID de l’existència d’un conflicte polític. Sortosament que s’adonen que el conflicte existeix des que Espanya s’ha negat a admetre els drets dels catalans al ple autogovern. I no és cosa d’ahir, sinó que això ja ve de segles.

EL TANCAMENT DEL GOVERN ESPANYOL al diàleg amb Catalunya ha sigut la regla general, amb l’excepció de l’Estatut de 1979, que va facilitar la política del peix al cove. Menys encara van servir el Pacte del Majestic i les aparents bones relacions PP-CiU durant anys. L’important era tenir quiets i callats els catalans. La corrupció fou un bon remei.

CATALUNYA HA DESPERTAT amb l’autoafirmació i el nacionalisme no agressiu, el sentiment de pertinença a un grup nacional amb identitat definida, amb visió de futur republicà, però sense nostàlgies del passat. No es tracta de recuperar el passat sinó d’albirar el futur i seguir amb l’autodeterminació cultural.

L’EXPANSIÓ DE LA CULTURA CATALANA al món, malgrat l’abandó i les dificultats posades per l’Estat, és la demostració d’una renaixença universal i forma part de la pluralitat de les cultures.

COSTUMS, ESTIL DE VIDA, forma de ser tolerant, llengua, cultura, vida social i dret particular que no necessiten imitacions, són components d’una societat alternativa de la qual els catalans se senten orgullosos.

De set en set

Lluís Muntada

Fonamentalisme d’estat

Les imatges de Julian Assange essent detingut per la policia de Londres, emmanillat, inflat de cara i cos, amb la mirada alienada, balbucejant

mentre forceja contra els agents que el desallotgen de l’ambaixada equatoriana —on ha estat refugiat durant set anys—, és una estampa que resumeix l’accent precís de la nostra època, l’època d’unes democràcies occidentals en dimissió i d’uns mitjans de comunicació descompromesos de la funció informativa i compromesos amb el patrocini ideològic. Un cop més, el Leviatan, l’estat absolut i terrible, no titubeja davant l’individu franc-tirador que, escolant-se pel forat gatiner del sistema (els cables informàtics són la infrahistòria de l’època contemporània), ha tingut l’atreuiment de torpedinar la seva hegemonia. Dissenyada com a model de l’antimodel, buidada de tota èpica i marcada per la decrepidut, aquesta imatge de destrucció moral, psíquica i física d’Assange serà la millor publicitat per advertir a tothom que contra la força dels estats no s’hi juga, o si s’hi juga, és al preu de la pròpia vida. Assange té dificultats per recordar la seva data de naixement. Un informe subscrit per més de 60 metges alerta que Assange pot morir en breu si no rep atenció hospitalària. Anul·lar la memòria d’un rebel poderós i decretar una pena de mort gradual i invisibilitzada deu ser la sublimació més cínica del principi de raó d’estat, una fàtua que l’establishment assumeix i maquilla cada dia perquè no es faci evident el fonamentalisme més estès de la nostra època: la sacralització de l’Estat i de la Llei, entitats concebudes com a prèvies i superiors a les llibertats individuals. Sense anar més lluny, a l’Estat espanyol, i amb la complicitat de Podemos, s’acaba d’aprovar un decret digital que, en nom de la raó d’estat, permet intervenir (censurar) qualsevol xarxa informàtica.

“Convergir cap a posicions coincidents sobre l’autodeterminació és el gran corrent alternatiu als enfrontaments i les divisions dels partits catalans”

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El PSOE i ERC negociaran dimarts a Barcelona

Sánchez no sap si la investidura serà el 19 de desembre o al gener, però es mostra optimista

Clam per l'R3 en els 40 anys del xoc de les Franqueses

La Generalitat i l'Ajuntament volen millores i el desdoblament promès de la línia

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Partits: comptado

'RESET' • Després d'un any carregat d'eleccions, inclòs un 10-N d'entrada no previst, totes les forces polítiques acceleren els processos interns per renovar els càrrecs i/o l'ideari **REPTES** • L'articulació final de l'espai de JxCat i la substitució d'Albert Rivera a Cs, principals moviments en espera de saber quan seran les properes catalanes

Òscar Palau
BARCELONA

Ajornats alguns processos arran de la repetició electoral del 10-N, sobrevingut algun altre pels pessims resultats llavors, tots els partits de l'arc parlamentari català, tret del PP –que tot just va fer el seu ara fa un any arran de la renúncia de Xavier García Albiol per concentrar-se en la candidatura a Badalona– han aprofitat la treva que s'obre després d'un any intens en què hi ha hagut dues convocatòries electorals espanyoles, unes d'europees i unes de municipals, per acabar de fer les renovacions internes pendents tant de cares al capdavant com d'idees al darrere. Fins a final d'any, tots hauran actualitzat direccions i/o corpus doctrinals per preparar-se per al que ha de ser el proper gran embat, unes eleccions catalanes que no tocarien fins d'ací a dos anys però que molts creuen que el president Quim Torra haurà d'avançar. Això, si abans no és inhabilitat.

ERC es ratifica

ERC ja va renovar al setembre una direcció amb Oriol Junqueras i Marta Rovira al capdavant, i amb Pere Aragonès i Marta Vilalta com a noves cares visibles sobre el terreny, i ara prepara per al 21 de desembre el congrés que va quedar ajornat pel 10-N, on ha d'aprovar la nova ponència estratègica. Un text, en tot cas, que introduirà pocs canvis respecte dels postu-

lats més pragmàtics ja aprovats l'estiu del 2018, i ratificats amb victòries incontestables en les dues eleccions espanyoles i en les municipals. Amnistia i autodeterminació són els seus dos eixos bàsics, mentre plantegen tres vies per assolir el referèndum: un pacte; forçar-lo a còpia de mobilització i desobediència civil, o tornar-lo a fer sense permís, opció que tot i que és la menys preferida, ja no descarten si el moviment s'ha enfortit prou. L'esborrany, a més, planteja superar el 50% "com a escenari no suficient però sí necessari" per continuar avançant. Això sí, entretant creix el debat intern sobre la posició a Madrid (ja van haver de fer consulta), que previsiblement el 21 encara no s'haurà aclarit, per la qual cosa serà un bon baròmetre per mesurar cap on es decanta la negociació per investir Pedro Sánchez.

JxCat aglutina

Ha arribat el moment que Junts per Catalunya, l'altre gran bloc independentista, decideixi què vol ser quan sigui gran. Consolidada ja com a marca electoral en el cicle complet, tot fa pensar que es mantindrà, però ha de trobar encara el desllorigador per trobar el millor encaix, ja sigui associant-s'hi o integrant-lo, amb un PDeCAT que també està en plena reflexió interna. Són dies de reunions decisives, com la que dilluns mantindran a Brussel·les els presidents Torra i Puigde-

mont i diversos consellers, senadors i diputats al Congrés i al Parlament, que també hauran de parlar, entretant, de la posició que prenen a Madrid. Per acabar d'embolicar la troca, quan duia mesos gairebé inhòspita, la Crida també va revifar amb una nova reunió dissabte passat, i ja ha dit que no descarta presentar-se amb marca pròpia a les properes eleccions que es convoquin.

Congrés del PSC

Anunciat ja a principi de juliol, el PSC fa el seu congrés el cap de setmana que ve, quan l'únic candidat, un Miquel Iceta que va entrar com a figura provisional el 2014 però que s'ha fet fort al capdavant, serà ratificat com a primer secretari indiscutit. Sense baralles pel lideratge, el més destacat tornarà a passar per l'ideari. En l'esborrany inicial del seu document polític, els socialistes reafirmen el compromís d'una Espanya federal i el reconeixement de Catalunya com a nació, i proposen un model educatiu plurilingüe que reforci el castellà i l'anglès als centres que es consideri necessari, eliminant tota referència a la immersió lingüística. Tot i això, hi ha esmenes en aquests dos últims punts, i ja es veurà com acaba tot. Els socialistes, que ja no parlen de república com a forma de govern desitjable i vessen crítiques a TV3, s'han recuperat i s'han consolidat com a segon partit a Catalunya en les últimes muni-

cipals i estatals, i aspiren a ser alternativa unionista a la Generalitat.

Comuns renovats

En un vist i no vist, Catalunya en Comú ja ha afrontat i completat després del 10-N la renovació de la direcció. Gairebé sense debat, es va triar l'alcalde de Barcelona, Ada Colau; la líder parlamentària Jèssica Albiach i la primera tinenta d'alcalde de Castelldefels, Candela López, com a coordinadores nacionals en l'única candidatura presentada per renovar els principals òrgans. A l'executiva nacional, de trenta membres, hi destaca la incorporació de Rosa Lluç, filla de l'exministre socialista assassinat per ETA, i Jaume Asens lidera el consell nacional. Els comuns, que volen consolidar l'espai i es presenten com a "dic de contenció" contra l'extrema dreta, pressionen ERC perquè els permeti fer un govern de coalició amb el PSOE a l'Estat, si bé alhora a ells els insten a aprovar el pressupost català.

Cs busca líder

El desastre electoral de Cs el 10-N va fer que plegués el fundador i líder històric, Albert Rivera. Amb la paradoxa d'haver quedat reduïts a la mínima expressió al Congrés, però de continuar sent el principal grup del Parlament, se n'ha quedat les regnes una gestora provisional, que ja va provocar algunes baralles internes, presidida per Manuel Gar-

cía Bofill, que prepara una assemblea general extraordinària per al 15 de març, que en suposarà gairebé una refundació. Inés Arrimadas, que ja va fer el salt a Madrid amb vista al 28-A, és la gran favorita al tron deixat per Rivera, i podria replantejar l'acostament a Vox per tornar a presentar-se com a partit de centre.

La CUP es recicla

Força en renovació constant, i per tal de culminar un procés iniciat al juliol, la CUP també va votar diumenge el nou secretariat nacional, amb una llista de quinze persones encapça-

lada per l'excandidata a Barcelona Anna Saliente i l'exregidora a Deltebre Dayana Santiago, i amb Maria Rovira i Edgar Fernández com a portaveus. El nou equip aposta per la confrontació com a eina per forçar la ruptura amb el règim del 78. Després d'unes municipals que li van anar malament, la CUP ha pres aire amb l'entrada al Congrés, on aposta pel bloqueig i no està d'acord amb l'estratègia de negociació iniciada per ERC i potser JxCat. La seva recepta és la desobediència i una mobilització al carrer que forci una mediació internacional. ■

L'APUNT Les T

Jordi Alemany

El debat dels nous títols tarifaris del transport públic amaga alguns greuges que continuen clamant al cel. Com més allunyats de la capital les queixes es multipliquen, perquè assegurar que és l'inici d'una revolució amb unes infraestructures del transport públic que fan pena, amb el que comporta de pèrdues de temps, i tenir un sistema de zonificació injust que no s'agafa

per enlloc i que no canvia amb l'excusa de la futura implantació de la T-Mobilitat (anunciada el 2013!), és gairebé un insult. Fer un cop d'ull al mapa de trànsit viari d'aquest pont confirma una xarxa de transport públic en la qual la resta del territori importa molt poc. I és aquí on també patinen certs discursos mediambientals. Però vaja, menys és res.

Or a zero

JxCat ara s'ha de redefinir; ERC, ratificar la nova estratègia, i Cs, canviar de líder ■ EFE / ACN

Del 05.12.19 al 05.01.20

Fira de Nadal

PORT VELL Pl. del Portal de la Pau
Davant del monument de Colom

Port Vell
Port de Barcelona

Col·labora: MORITZ BARCELONA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez i Batet, amb la presidenta del Senat, Pilar Llop, ahir al Congrés en l'acte de celebració dels 41 anys de la Constitució ■ ACN

Cita ERC-PSOE a Barcelona amb el dubte de si és la final

■ Sánchez és optimista, però "no sap si la investidura pot ser el 19 o el vint i tants de desembre o al gener" ■ Vol 4 anys per canalitzar el conflicte ■ Iglesias obvia ara parlar de reforma constitucional

David Portabella
MADRID

Després de dos partits a Madrid, ara un partit de tornada a Barcelona amb el dubte dels dos equips negociadors de si serà el definitiu. El Madrid oficial es va donar cita ahir al Congrés per celebrar els 41 anys de la Constitució en absència dels partits nacionalistes i independentistes catalans, bascos i gallecs. Però la festivitat no oculta el desgovern, i era Pedro Sánchez el que anunciava que la cita dels equips negociadors d'ERC i el PSOE es farà per primer cop a Barcelona, un gest que, junt amb les preses de Felip VI amb la seva

tanda de consultes, alimenta al possibilitat d'una investidura aviat. "L'important es el què, que és formar govern, i no el quan: no sé si pot ser el 16, el 19 o el vint i tants de desembre, o al gener", va relativitzar el president espanyol en una conversa informal per no ser presoner d'una data.

De Sant Esteve al 31-D

La Moncloa ja preveia una investidura abans de Nadal o al gener; ara Sánchez i el PSOE hi incorporen l'opció dels dies que van de Sant Esteve a Cap d'Any. Tant l'equip de Gabriel Rufián, Marta Vilalta i Josep M. Jové, com el d'Adriana Lastra, José Luis Ábalos i

Batet usa el català i cita Elionor

El Congrés té un reglament que no permet usar el català si no és un fragment breu acompanyat de traducció al castellà, tot i que a vegades es fan els ulls grossos com en les fórmules d'acatament. La presidenta del Congrés, Meritxell Batet, va utilitzar ahir el català en el 41è aniversari de la Constitució i ho va fer citant les paraules dites en ca-

Salvador Illa són conscients del desgast d'allargar la negociació: els primers, per la pressió de JxCat i la CUP, i els segons, pel fet d'estar en mans del partit que té el líder a la

talà per la princesa Elionor a Barcelona: "Ocupar-se dels joves, de la seva formació, que tinguin més oportunitats, és contribuir a tenir un futur millor per a tots." Batet va reivindicar el respecte i la política davant les autoritats i va citar Pérez-Llorca quan deia que "la Constitució va poder ser de tots perquè no va néixer contra ningú".

presó complint 13 anys per sedició. Al PSOE es respira pressa i optimisme.

21-D: congrés d'ERC

Al calendari ja difícil del desembre —el Nadal i el Cap

d'Any cauen en dimecres—, que podria obligar a votar en un ple d'investidura en cap de setmana, se suma que ERC celebrarà el seu 28è congrés nacional el 21 de desembre. Felip VI també ha jugat el seu paper a l'hora d'estressar el calendari i ha concentrat en només 48 hores la roda de contactes amb més partits de la història: rebrà dinou partits entre dimarts i dimecres.

El repte de la tercera cita entre negociadors és fixar els "instruments" que ERC i el PSOE definien en el comunicat conjunt del dia 3 i concretar el diàleg entre governs i el calendari de la mesa política. Ahir Sánchez celebrava la bona

entesa amb Pablo Iglesias, de qui lloa "l'actitud política responsable que està tenint", però defugia valorar com van les negociacions amb ERC. "Van", es limita a dir. Això sí, apel·la a "un pacte entre diferents per garantir la governabilitat" i exigeix una legislatura de quatre anys per "canalitzar el conflicte polític", que només tindrà solució "en el marc constitucional". "Defensar la independència és legítim si es fa sense forçar la llei", va reblar.

El pin republicà, a casa

Iglesias va preferir ahir deixar a casa el PIN republicà que lluia en anys anteriors i no va demanar la reforma constitucional, sinó que es va limitar a exaltar els seus articles més socials i a desitjar una investidura aviat. "M'agradaria abans de Nadal o de Cap d'Any, però si ha de ser al gener, que sigui al gener", indicava el líder d'Unides Podem. Més enllà va anar Gerardo Pisarello, secretari de la mesa del Congrés, que va enarborar el republicanisme d'En Comú Podem i va defensar una reforma de la carta magna "per avançar en un sentit federal i plurinacional" i blindar, de passada, els drets socials davant l'amenaça de Vox.

Des d'ERC, que blinda l'hermetisme i no fa seus ni l'optimisme ni la pressa del PSOE, el president del Parlament, Roger Torrent, advertia que Sánchez s'ha de moure i defugia el cofoisme pels 41 anys de la Constitució: "És per a una gran part una cotilla i un límit de ferro a les aspiracions legítimes de Catalunya."

El líder del PP, Pablo Casado, acusava Sánchez de triar "enemics de la Constitució" com a socis i advertia que el seu partit "no pot ser el substitutiu d'ERC". Des de Vox, Iván Espinosa de los Monteros va excusar l'absència de Santiago Abascal perquè era "a l'epicentre del cop d'estat en marxa". Es referia a Barcelona. ■

Les frases

“Hi ha d’haver un pacte entre diferents per la governabilitat. La solució està en el marc constitucional”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

“La Constitució és per a una gran part una cotilla i un límit de ferro a les aspiracions legítimes catalanes”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“M’agradaria una investidura abans de Nadal o de Cap d’Any, però si ha de ser al gener, al gener”

Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

“La Constitució s’ha d’adaptar als temps per poder avançar en un sentit federal i plurinacional”

Gerardo Pisarello
SECRETARI DE LA MESA DEL CONGRÉS

“Sánchez ha elegit els enemics de la Constitució, i el PP no pot ser el substitutiu d’ERC ni d’EH Bildu”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“Abascal ha volgut ser a Barcelona perquè és l’epicentre del cop d’estat en marxa”

I. Espinosa de los Monteros
PORTAVEU DE VOX AL CONGRÉS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cuixart veu la Constitució com una “mordassa” per als drets

■ El president d'Òmnium denuncia una “regressió democràtica” a l'Estat en nom de “la sagrada unitat d'Espanya” ■ Una protesta a Barcelona acaba amb una crema simbòlica de la carta magna

F. Espiga
BARCELONA

Coincidint, ahir, amb la celebració del Dia de la Constitució Espanyola, el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, va fer pública una carta escrita des de la presó de Lledoners en què denuncia una deriva repressiva en tota regla de l'Estat, que utilitza com a pretext, justament, la defensa d'aquest marc normatiu bàsic. El primer paràgraf de la missiva ja és més que explícit en aquesta línia, ja que Cuixart recorda que fa 780 dies que està empresonat “en nom de l'article 2 de la Constitució”, el ma-

La frase

“La Constitució que no defensa els drets dels seus conciutadans esdevé una mordassa”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL

teix que proclama “la indissoluble unitat de la nació espanyola”. Tot seguit, també expressa que avui dia no només “s'incompleix sistemàticament l'accés a drets constitucionals”, com ara el de tenir un habitatge digne i assequible, “sinó que es condemna penalment la pro-

Alguns dels participants en la concentració d'ahir al migdia davant de la Delegació del Govern estatal a Barcelona, cremen fotocòpies de la Constitució Espanyola ■ JUANMA RAMOS

testa que permet protegir-los... en una espiral de retallada de llibertats que l'Estat justifica en la defensa de la sagrada unitat d'Espanya”. L'exemple que posa el president d'Òmnium d'aquesta realitat és el decret llei per regular l'àmbit digital. “Igual que la justícia que no entén el poble no és justícia, la Constitució que no defensa els drets dels seus conciutadans es converteix en una mordassa” és la reflexió, a mode de resum, que es fa Cuixart.

Acció de protesta

La commemoració del Dia de la Constitució també va ser l'argument per convocar una acció de protesta ahir al migdia davant de la seu de la Delegació del Govern espanyol a Barcelona. Unes 200 persones, convocades pel Pínic per la República, van desafiar un ostentós desplegament policial per menjar coca i beure ratafia, per acabar cremant fotocòpies en color de la primera pàgina de la Constitució o una bandera espanyola. ■

solucions
energètiques

Reformes integrals, calefacció, fontaneria,
electricitat, aire condicionat, gas, energia solar

QUALITAT DE SERVEI

Truca'ns al

93 795 89 87

www.solucionsenergetiques.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tres identificats a Girona en la manifestació antifeixista

■ Els Mossos carreguen contra els manifestants per evitar que es trenqui el cordó policial i pel llançament d'objectes ■ La protesta es feia contra l'acte de Societat Civil en defensa de la Constitució

Jordi Casas
GIRONA

La manifestació convocada ahir a Girona per la Plataforma Antifeixista gironina contra un acte de Societat Civil Catalana i Vox per commemorar la Constitució Espanyola va acabar amb tres persones identificades després de dues càrregues dels Mossos d'Esquadra contra manifestants antifeixistes. No hi va haver, però, cap ferit.

La primera de les càrregues i la més contundent es va fer quan alguns dels manifestants van intentar superar la línia de tanques que separava les places del Mercadal i de l'1 d'Octubre, que impedia l'accés a l'acte constitucionalista, que s'estava celebrant a l'avinguda Jaume I, al davant de la Subdelegació del Govern espanyol. També van intentar fer barricades i van llançar objectes als agents que custodiaven aquella tanca i pin-

Els manifestants antifeixistes van intentar fer barricades davant del cordó policial, a la plaça de l'1 d'Octubre ■ J.S.

tura a les furgonetes policials. Eren unes 200 persones.

Els manifestants, una hora i mitja abans, s'havien concentrat a la plaça

de Catalunya i havien anat fins a la tanca policial de l'avinguda Jaume I, propera a la cruïlla amb la plaça Marquès de Camps. De fet, la concentració de Socie-

tat Civil Catalana estava custodiada, quasi blindada, per un ampli dispositiu d'efectius de la brigada mòbil i dels Arro dels Mossos. Després de la primera

càrrega, en què es va disparar alguna bala de foam, els manifestants antifeixistes es van anar reagrupant i es van desplaçar cap a una altra línia de tan-

ques, muntada a l'avinguda Jaume I, al sector de l'hotel Ultònia. En aquell punt alguns van tornar a llançar gots, ampolles, llaunes i els cons de goma de la senyalització policial contra els agents, que van tornar a carregar per dispersar-los. Els manifestants van tornar a fer un segon reagrupament, en aquest cas a la cruïlla dels carrers Anselm Clavé i Nord, on van barrar el pas amb les jardineres de grans dimensions que hi havia la zona per evitar el pas de les furgonetes dels Mossos, cosa que no va passar. Posteriorment, es van desplaçar cap a la plaça de Catalunya i, pel carrer de Sant Francesc, van tornar a plantar-se davant de la barrera de Jaume I amb plaça Marquès de Camps, on van cremar fotografies dels diputats de Vox, partit que donava suport a la concentració d'ahir a Girona. Finalment, la manifestació antifeixista es va anar dispersant, ja amb l'acte de Societat Civil Catalana acabat.

Aquest acte, que va reunir un centenar de persones i que va consistir en diversos parlaments en defensa de la Constitució Espanyola, va començar amb retard perquè el líder de la formació va trobar retencions per un accident de trànsit. L'acte va acabar amb l'himne espanyol. ■

PP i Vox acaben la manifestació unionista sols

■ Cs rebutja ser-hi per la pancarta de Vox contra la llei de violència de gènere

Redacció
BARCELONA

Amb la presència a Barcelona del líder espanyol de Vox, Santiago Abascal, la manifestació en defensa de la unitat d'Espanya i de la Constitució d'ahir al matí es va convertir en una mobilització del partit ultradretà i del PP. El PSC, que s'adhereix a les manifestacions de Societat Ci-

vil Catalana, no ho fa, en canvi, a les d'Espanya i Catalans i Cataluña Suma, en les quals prenen part sistemàticament grupuscles i entitats d'extrema dreta. Tant el PP com Ciutadans havien confirmat la seva assistència, però ahir, abans que comencés, els d'Inés Arrimadas van decidir fer-se enrere perquè simpatitzants de Vox mostraven una gran pancarta per la derogació de la llei contra la violència de gènere.

Tot i que fins ara Cs s'havia manifestat al costat de Vox malgrat el nega-

Capçalera de la manifestació amb Alejandro Fernández (PP) o Santiago Abascal (Vox) ■ ACN

cionisme que el partit d'Abascal fa de la violència de gènere, ahir Ciutadans va decidir abandonar la manifestació.

"No és possible fer proclames que qüestionen la lluita contra una de les pitjors xacres de la nostra so-

cietat", afirmava ahir Cs en un comunicat previ a l'inici de la marxa i anunciant la suspensió de les declaracions que tenia previst fer la presidenta del grup parlamentari, Lorena Roldán. Les declaracions s'havien de fer a la

plaça Urquinaona, on precisament començava la manifestació, que va reunir unes 1.500 persones, segons la Guàrdia Urbana de Barcelona, i que va recórrer part de la Via Laietana fins a la prefectura general de policia. ■

A Tarragona i Reus cremen la Constitució

Unes 200 persones es van concentrar ahir al vespre davant la subdelegació del govern espanyol a Tarragona. Els manifestants van tallar el trànsit i van cremar diversos articles de la Constitució. Prèviament els concentrats es van penjar els articles, fets amb cartró, sobre el cos i van iniciar una marxa per la plaça Imperial Tàrraco. Posteriorment es va fer la foguera, enmig de la rotonda. La manifestació de protesta portava per lema 'La farsa de la Constitució'. D'altra banda, una cinquantena de persones al Mercadal de Reus van cremar també representacions de la Constitució i una bandera espanyola. Al Berguedà es va fer un tall de carreteres reivindicatiu.

Infraestructures Quaranta anys de l'accident ferroviari de les Franqueses del Vallès

Clam per l'R3 en els 40 anys del xoc de les Franqueses

- Generalitat i ajuntaments reclamen millores i el desdoblament de la línia sempre promès i mai realitzat
- Emotiu acte en record de les víctimes i agraïment als qui van ajudar-les en la tragèdia del 1979

L'alcalde de les Franqueses del Vallès, Francesc Colomé, i el conseller Damia Calvet, en l'acte d'ahir al matí ■ JUANMA RAMOS

Miquel Riera
LES FRANQUESES DEL VALLÈS

Clam per millorar i poder tirar endavant d'una vegada per totes el sempre promès i mai executat desdoblament de la línia R3 de Rodalies entre Montcada i Vic, ahir a les Franqueses del Vallès, durant un emotiu acte reivindicatiu, però també de record i homenatge (vegeu la crònica), per les víctimes, i tots els equips de rescat i voluntaris, de l'ac-

cident ferroviari del 6 de desembre del 1979, fa quaranta anys justos, quan va xocar un tren desfrenat que venia del Figaró amb un de passatgers que pujava des de Granollers.

Al mateix lloc

La tragèdia, en la qual van perdre la vida 22 persones —entre elles cinc estudiants de BUP de l'institut Milà i Fontanals de Barcelona— i més de cinquanta van resultar ferides, va tenir lloc al punt quilomètric

30.9, a uns quatre-cents metres de l'estació de Corró d'Avall, a les Franqueses del Vallès.

L'acte d'ahir, celebrat a dos quarts de deu i mig del matí, l'hora exacta de l'accident fa quaranta anys, es va fer en una petita plaça situada just al costat de les vies on es va viure la tragèdia. Al lloc s'hi ha col·locat un monòlit amb una placa de record i homenatge a les víctimes d'aquell tràgic accident, un dels més greus dels últims vui-

Exemple de solidaritat

L'alcalde de les Franqueses, Francesc Colomé, va destacar en el seu parlament la important solidaritat que, per part de veïns i treballadors d'empreses properes i d'altres voluntaris, va haver-hi el dia de l'accident. La seva acció va ser clau en els primers moments després del xoc perquè els ferits poguessin ser traslladats al més aviat possible als centres sanitaris

de Granollers o atesos allà mateix.

Tant Colomé com Calvet van tenir paraules de suport cap a les víctimes i van lloar la tasca dels equips de rescat, bombers, metges, sanitaris, Creu Roja i cossos policials que van participar en les difícils feines per treure els ferits i els morts d'entre la ferralla en què s'havien convertit els dos trens.

tanta anys a Catalunya.

L'alcalde de les Franqueses, Francesc Colomé, va demanar disculpes per haver trigat tant temps a fer aquest acte d'homenatge i va posar en relleu la necessitat de mantenir viva la memòria històrica per poder "mirar el futur" des del passat i el present.

Colomé, que va explicar que havia nascut i viscut des de sempre davant l'estació de tren de la població, va recordar que aquesta "segueix igual" quaranta anys després. "De la línia n'han canviat les travesses, però allò que caldria més per aconseguir més freqüències i més seguretat segueix igual: amb una única via de circulació", va afirmar Colomé, envoltat d'alcaldes de poblacions de la línia com Parets del Vallès, la Garriga, Balenyà o Sant Martí de Centelles. "Les inversions no haurien de tenir color polític. Tots fem servir el tren votem el que votem", va assegurar l'alcalde.

El conseller Damia Calvet, per la seva banda, a punt de marxar cap a la cimera pel clima que se celebra aquests dies a Madrid, va recordar que "el transport públic és més vital que mai, i més ara que hi ha emergència climàtica". "Rodalies és el gran forat negre del transport públic i no deixarem d'exigir les millores que calen en aquesta i altres línies", va afirmar Calvet, que va recordar que les negociacions per formar govern a l'Estat són un bon moment per concretar les inversions. "No podem permetre una nova «pluja de milions» i que després tot quedi en res", va assegurar en declaracions a Catalunya Ràdio. ■

Fira de Nadal d'Igualada

6-7-8 / 14-15 / 21-22 de desembre

Totes les activitats gratuïtes

☆ Fem cagar al tió
★ Dies 7, 14 i 21 de 18 a 19:30 h

☆ Tallers per a menuts
★ Tots els dies d'11:30 a 13:30 h de 17 a 20 h a càrrec d'Anima'n's

☆ Cantades de nadales
★ Dia 8 a les 12 h Coral Juvenil Xalest
★ Dia 8 a les 19 h Coral La Lira de la Pobla
★ Dia 14 a les 12 h Cor Exaudio
★ Dia 14 a les 17:30 h Coral Infantil Els Verdums
★ Dia 14 a les 19:30 h Coral Infantil Gatzara
★ Dia 15 a les 18:30 h Cor Gospel de Fàtima
★ Dia 15 a les 19 h Cor de Xauxa
★ Dia 15 a les 19:30 h Cor Mig To
★ Dia 21 a les 19:30 h Coral Merlet

FIRA D'IGUALADA

Ajuntament d'Igualada